

тврьдѣ надѣждѣ на Бога немогли да поколебають ни най-голѣмы-ты му бѣды и неволи. Въ Библиѣ-тѣ, въ книгѣ, ко-
ято ся нарича на негово имя, казва ся, какво Богъ му на-
пращаль много бѣды и неволи, за да опыта трьпѣніе-то му.
Нѣ Ювъ всичко това понесълъ и прѣтрьпѣлъ безъ да проду-
ма зло за Бога. Той и въ най-голѣмы-ты си мѣкы и тяжкы
неволи осталь покоренъ Богу и само на одного Него възла-
галъ всичкѣ-тѣ ся надѣждѣ. За това Богъ най-сѣтитѣ не са-
мо что го освободилъ отъ всичкы бѣды, нѣ и богато го на-
градилъ съ още повече добрини, отъ колко-то ималь на-
прѣди. Това показва, че и извънь Ханаанскѣ-тѣ землѣ има-
ло такывы домородства, които познавали и почитали истин-
наго Бога.

Отдѣленіе III.

Отъ исхода на Израилтяны-ты изъ Египта до Саула прввыи царь
Израилскый (550 год).

Установленіе Пасхѣ-тѣ и исходъ на Израилтяны-ты
изъ Египетъ.

Израилтяне-ти прѣди да излѣзуть изъ Египетъ, по Бо-
жіе повеленіе трѣбвало онѣмъ послѣдний вечеръ всяко до-
мородство да заколи по едно мѣжско агне, кое-то да нѣма
никаквы недостатъцы, да го опече и благоговѣино да го изя-
де съ прѣсенъ хлѣбъ и горчивѣ травѣ. Тая вечеря у Изра-
илтяны-ты ся нарича *Пасха*, а агне-то — *Агнецъ-Пасхал-*
ный, и служило е на Израилтяны-ты въ споменъ за избав-
леніе-то имъ отъ Египетско-то робство. — Въ тѣмъ Пасхѣ
е прѣдставенъ общанныи Спаситель Мира, Иисусъ Хри-
стосъ, кой-то е щаль да принесе самъ Себе въ жрътвѣ, за
да избави насъ отъ діаволско-то робство сир. отъ грѣха и
отъ смръть-тѣ съ Свое-то Въскръсеніе. Въ сѣмъ-тѣ ношѣ,